

Tak daleko, tak blisko. Polska i Hiszpania jako rubieże Europy

Interpretacja wybranego dzieła sztuki ze zbiorów muzeum Reina Sofía

Wiele osób nie wie, że obraz Pabla Picassa pt. „Guernica” to nie tylko wybitne dzieło sztuki, ale także antywojenna ikona, symbol sprzeciwu wobec wojny oraz brutalności. To dzieło sztuki zostało namalowane na zlecenie w 1937 roku.

„Guernica” nie jest dziełem łatwym w odbiorze. W pierwszej chwili poraża panujący na płótnie chaos. Elementy na obrazie są ściśnięte, nachodzą na siebie. Po chwili z tego chaosu przed naszymi oczami wyłaniają się zgeometryzowane, przerysowane i wyolbrzymione figury. Wydają się być w ruchu. Przedstawione postaci upadają i wiją się, a ich usta rozdziera krzyk. Ofiarami są nie tylko ludzie, ale i zwierzęta. Niektóre z postaci sprawiają wrażenie niedokończonych, są zniekształcone i pourywane. Z lewej strony rozpaczająca matka trzyma martwe dziecko, nad nimi góruje sylwetka byka. Poniżej widzimy rozczłonkowaną postać martwego żołnierza – z jego złamanego miecza wyłania się delikatny kontur kwiatu. Po prawej stronie Picasso umieścił trzy kobiety. Jedna z nich klęczy pochylona, jakby szukała pomocy. Druga próbuje rozświetlić mrok trzymaną w dłoni świecę. Ostatnia z kobiecych postaci, uwięziona w płonącym budynku, krzyczy z rozpaczą, unosząc ręce ku górze. Centralny punkt obrazu stanowi sylwetka konia przebitego włócznią. Nad jego głową widnieje lampa, ukształtowana w formie oka, z żarówką zamiast źrenicy.

Obraz wyraźnie nawiązuje do hiszpańskiej wojny domowej. Sam obraz podoba mi się dlatego, że nie jest to proste w odbiorze dzieło sztuki i ma głębszy przekaz.